

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Севлиево, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гургана Н. Божилова

при участието на секретаря Силвия Л. Георгиева
като разгледа докладваното от Гургана Н. Божилова Административно
наказателно дело № 20214230200329 по описа за 2021 година

Жалбоподателят ПК „Помогни си сам” с. Б., община Севлиево, със седалище и адрес на управление в с. Б., общ. Севлиево, представлявана от Р. С. З., е обжалвал наказателно постановление № 07-001493 от 22.07.2021 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово, с което за извършено нарушение по чл. 415, ал.1 и на осн. чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ му е наложено наказание имуществена санкция в размер от 1500.00лв. В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат редица съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

За ответника по жалбата – Дирекция „Инспекция по труда“ - Габрово, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото, който оспорва жалбата и моли съда същата да се остави без последствия и наказателното постановление да се потвърди.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Седалището и адресът на управление на ПК „Помогни си сам” е в село Б., община Севлиево. Въз основа на сключен трудов договор № ЛС-001/14.07.2015г. и допълнително споразумение към него от 02.01.2019 година като продавач - консултант в кооперацията била назначена Р. З. Р..

През последните години кооперацията-жалбоподател изпитвала сериозни финансови затруднения. Във връзка с постъпила жалба срещу кооперацията, на 18.11.2020 г., свид. Д. Н. Г. – старши инспектор и инж. Р. С. Б. – инспектор в Дирекция

“ИТ”–Габрово, извършили проверка на кооперацията във връзка с изпълнението на Мярка № 8: „Осъществяване на контрол по спазване на изискванията за законосъобразно възникване на правоотношенията по предоставяне на работна сила, спазване на правилата за тяхното осъществяване с акцент върху изплащане на възнагражденията и разпределението на работното време, както и на лицензионните и разрешителните режими, свързани с наемане на работа, с особено внимание към микро, малките и средни предприятия“. На проверката присъствала Р. С. З. - Председател на кооперацията. За резултатите от проверката бил съставен Протокол за извършена проверка изх. № ПР2032604 от 26.11.2020 г. С цел предотвратяване и отстраняване на констатираните по време на проверката нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, на осн. чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 от КТ, с протокола били издадени 96 предписания на кооперацията-жалбоподател. Едно от предписанията – това под № 51 било на осн. чл. 128, т. 2 от КТ, работодателят – ПК „Помогни си сам“ с. Б. да изплати на лицето Р. З. Р., ЕГН: *****, дължимото ѝ се трудово възнаграждение в размер на 379,17лв., начислено във ведомостта за работни заплати за м. март 2019 г. Като краен срок за изпълнение на предписанието била посочена датата 23.12.2020 година. Препис от Протокола за извършената проверка бил връчен на 27.11.2020 г. на Р. С. З., в качеството ѝ на председател и представляващ кооперацията-жалбоподател. Така издаденото предписание не било обжалвано и е влязло в законна сила.

На 15.04.2021 г., 23.04.2021 г. и 27.04.2021 г. свид. Д. Н. Г., свид. Б. ИВ. ТР. – главен инспектор в Д“ИТ“ – Габрово и инж. Р. С. Б., в присъствието на Р. С. З., извършили последваща проверка на кооперацията-жалбоподател във връзка с изпълнението на предписанията, дадени с протокола за извършена проверка от 26.11.2020 година. По време на същата, освен останалите констатации, било установено, че посоченото по – горе предписание не било изпълнено в указания срок. В резултат на тази констатация проверяващите приели, че неизпълнението на даденото предписание съставлява нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В писмени обяснения, изпратени по пощата и с писмо с обратна разписка, Р. З. посочила, че предписанията от Протокол за извършена проверка изх. № ПР2032604 от 26.11.2020 г. не били изпълнени, тъй като бил наложен запор на касата на кооперацията от НАП. Във връзка с това си твърдение З. предоставила в Дирекция „Инспекция по труда“ - Габрово Запорно съобщение изх. № С200007-026-0042267/10.09.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител на ТД на НАП В.Търново, офис Габрово на основание чл. 204, чл. 232, ал. 5 от ДОПК. Представени били и Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение на чл. 232, ал. 5 от ДОПК изх. № С200007-026-0042272/10.09.2020 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С200007-022-0060636/10.09.2020 г., с което на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 204 във вр. с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, на ПК „Помогни си сам“

с. Б., общ. Севлиево бил наложен запор върху средствата. За констатациите от проверката, от страна на длъжностните лица при Д„ИТ“ - Габрово бил съставен Протокол за извършена проверка с изх. № ПР 2112254 от 17.05.2021 г. В него било отразено и обстоятелството, че в хода на проверката, както и до нейното приключване, не били представени писмени документи, удостоверяващи изплащането на сумата на Р. Р.. Препис от Протокола за извършената проверка и покана изх. № 21042020/17.05.2021 г. били изпратени с писмо с обратна разписка до Р. З., в качеството □ на представляващ кооперацията. С посочената покана последната била уведомена, че следвало да се яви в Д„ИТ“ – Габрово на 25.05.2021 г. в 10:30 часа за съставяне на АУАН за неизпълнени предписания. Поканата била получена лично от Р. З. на 19.05.2021 г.

На посочената в поканата дата, в Д„ИТ“, не се явил представител на кооперацията-жалбоподател, за което бил съставен Констативен протокол - 2 от 26.05.2021 г.

На 14.06.2021 г., в отсъствието на представител на кооперацията-жалбоподател, свид. Т., в присъствието на свид. Г. и Б., съставила АУАН № 07-001493 против жалбоподателя ПК „Помогни си сам“ с. Б., община Севлиево, представлявана от Р. З., за това, че при извършена на 23.04.2021 г. и 27.04.2021 г. проверка по представените документи на ПК „Помогни си сам“ с. Б. в Д„ИТ“ Габрово във връзка с изпълнението на предписанията от Протокол за извършена проверка с изх. № ПР2032604 от 26.11.2020 г., било дадено задължително предписание за изпълнение № 51, гласящо: „На осн. чл. 128, т. 2 от КТ, работодателят – ПК „Помогни си сам“ с. Б. да изплати на лицето Р. З. Р., дължимото □ се трудово възнаграждение в размер на 379,17лв. за м. март 2019 година, с краен срок на изпълнение 23.12.2020 година.“, като на посочената в призовката дата 07.04.2021 г., както и до приключване на проверката, не били представени писмени документи, удостоверяващи изплащането на дължимото се трудово възнаграждение на лицето Р. Р.. В АУАН е записано, че в писмено обяснение от председател на ПК „Помогни си сам“ с. Б., същата е декларирала, че предписанията от протокола за извършена проверка изх. № ПР2032604 от 26.11.2020 г. не били изпълнени, поради което актосъставителят е приел, че работодателят ПК „Помогни си сам“ с. Б. не е изпълнил в срок до 23.12.2020 година задължително предписание № 51 от протокол за извършена проверка изх. № ПР2032604 от 26.11.2020 г., което съставлявало нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. С акта е прието, че нарушението е извършено на 29.12.2020 г. и установено на 23.04.2021 г. и 27.04.2021 г. по представената документация на ПК „Помогни си сам“ с. Б. и дадените писмени обяснения от председателя на ПК „Помогни си сам“ с. Б. в Д„ИТ“ Габрово.

След съставянето на акта, препис от същия е връчен на жалбоподателя чрез Р. С. З., в качеството □ председател и представляващ кооперацията-жалбоподател срещу подпис на 21.06.2021 г. Видно от приложения по делото АУАН, З. не е вписала в графата за възражения, че има такива. Възражения не са направени и в срока по чл. 44,

ал. 1 от ЗАНН. Освен този акт за установяване на административно нарушение, срещу кооперацията били издадени още множество акта за неизпълнение на дадените предписания за заплащане на трудовите възнаграждения на работниците в кооперацията.

Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление. В същото административно-наказващият орган /АНО/ изцяло е преповторил фактическите констатации и правните изводи на актосъставителя. Описани са писмените доказателства, събрани в хода на извършената проверка. В заключение АНО е приел, че „ПК „Помогни си сам“ с. Б., община Севлиево е нарушила чл. 415, ал. 1 от КТ, поради което и след като е приел, че няма основание за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ и чл. 28 от ЗАНН, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ е наложил на кооперацията, в качеството □ на работодател, имуществена санкция в размер на 1500.00лв.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите Д. Н. Г. и Б. ИВ. ТР., съпоставени с писмените доказателства - Протокол за извършена проверка изх. № ПР2032604/26.11.2020 г.; протокол за извършена проверка изх. № ПР2112254/ 17.05.2021 г.; призовка на осн. чл. 45, ал. 1 АПК изх. № 21017023/ 31.03.2021 г.; разчетно платежна ведомост за месец март 2019 година; писмени обяснения от Р. З. изх. № 11/19.04.2021 г., ведно с копие на пощенски плик; товарителница; КП № - 2 от 26.05.2021 г.; съдебна регистрация по Търговски регистър, Заповед № ЧР-008/ 08.01.2020 г.; трудов договор и допълнителни споразумения към него; заповедно съобщение на осн. чл. 204, чл. 232, ал. 5 ДОПК; разпореждане за изпълнение на заповедно съобщение на чл. 232, ал. 5 ДОПК; постановление за налагане на обезпечителни мерки; Устав на ПК „Помогни си сам“ с. Б. и уведомително писмо изх. № 21075077 от 28.10.2021 г. от директора на ДИТ-Габрово по отношение наложените принудителни адм.мерки на кооперацията.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя чрез Р. С. З., в качеството □ на председател и представляващ кооперацията-жалбоподател на 04.08.2021 г. От служебно извършената справка в сайта на куриерската фирма „Еконт“ за проследяване на пратката, с която жалбата е изпратена, съдът констатира, че същата е подадена на 11.08.2021 г., тоест в законоустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество. Настоящото производство е образувано въз основа на жалба от ПК „Помогни си сам“ с. Б., община Севлиево, постъпила в Районен съд – Севлиево на 11.08.2021 година. За тази жалба процесуалният представител на кооперацията – жалбоподател – адв. В.П., заяви, че не я поддържа, тъй като същата не била изготвена от Р. З., не била подписана

от нея и същата не знаела кой е нейният подател.

НП е издадено от компетентен орган. В тази връзка по делото е представено заверено копие от Заповед № ЧР-008 от 08.01.2020 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ” София. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл. 416, ал. 1 от КТ, предвид заеманото от него длъжностно качество.

Нарушението, което АНО твърди, че е извършено, е посочено в разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ, съгласно която с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. се наказва този, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

Жалбоподателят на практика не оспорва така установената и изложена по-горе фактическа обстановка. Неговият процесуален представител заяви в съдебно заседание, че поддържа жалбата и искането за отмяна на обжалваното НП, като излага няколко съображения в тази насока.

Първото възражение касае обстоятелството, че на кооперацията – жалбоподател са наложени множество наказания за едно и също нарушение. Съдът намира това възражение за несъстоятелно, тъй като в случая се касае за повече от шестдесет деяния, всяко едно от които съставлява отделно нарушение, което подлежи на самостоятелно санкциониране.

На следващо място се твърди, че от обективна страна на нарушението работодателят е следвало да е имал възможност да заплати трудовите възнаграждения на работниците, а при условие, че в изпълнение на разпореждане на държавен орган на власт - публичен изпълнител, всички средства, с които евентуално биха могли да се погасят задълженията за трудови възнаграждения, са били запорирани, тоест имало е забрана те да бъдат използвани по друг начин, освен чрез превод по сметка на НАП, той се е намирал в обективна невъзможност да го стори. В тази връзка се твърди, че работодателят не би могъл да изпълни такова предписание, защото това би довело до нарушение на разпореждане на орган на власт. Освен това процесуалният представител на жалбоподателя твърди, че дори и да се предположи, че по някакъв начин кооперацията е имала каквито и да било средства или е реализирала някакви приходи, задължението □ е било първо да погаси възникналите задължения за обществено осигуряване и едва след това да заплати работните заплати на работниците. Процесуалният представител сочи и че следва да се има предвид и това, че законодателят е скрепил нарушението на тази поредност на плащанията с носене на лична наказателна отговорност, поради което няма как председателят на кооперацията, при условия, че са налице някакви парични постъпления в касата на кооперацията /в случая обаче те са запорирани/, да плати заплатите на работниците преди да изплати другите си задължения, които му се следват.

В хода на административно-наказателното производство от страна на

председателя на кооперацията са били представени писмени доказателства, за това, че от месец септември 2020 година върху паричните средства на кооперацията е бил наложен запор. Принудителната мярка е била наложена от държавен орган – публичен изпълнител, за събиране на държавни вземания за неплатени осигуровки и други задължения към държавния бюджет. Въпреки това обаче, несъобразявайки се с представените писмени доказателства, че работодателят е в обективна невъзможност да заплати каквото и да било трудово възнаграждение, както и да направи каквото и да било друго плащане, АНО е издал НП за неизпълнение на предписанието. Освен това според жалбоподателя основната цел на санкцията или глобата по отношение на едно лице е то да бъде превъзпитано, както и да не се допуска повторно нарушение от него. Налагането на санкцията целяло и да се отстранят отрицателните последици, които са последвали или биха последвали за обществото от подобен вид нарушение. Издавайки повече от шестдесет НП, с всяко едно от които на кооперацията е наложена санкция от 1500 лв., или общо около 100 000 лв., при условие, че общият размер на задълженията към работниците е около 30 000 лв. с лихвите, е безспорно, че нито специалната, нито общата превенция биха могли да бъдат постигнати. Не би била постигната и специалната цел на закона работникът да получи трудовото си възнаграждение, защото при наложена санкция в размер от около 100 000 лв. и при вече запорирана каса, нямало как трудовото възнаграждение нито теоретично, нито практически да бъде изплатено.

Съдът намира изложените от процесуалния представител на жалбоподателя доводи във връзка с твърдението му за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и искането му за отмяна на същото, за основателни. Безспорно по делото е, че след извършена проверка от контролните органи на Д „ИТ“, с протокол изх. № ПР2032604/26.11.2020г. на работодателя е било издадено задължително за изпълнение предписание № 51 да изплати на лицето Р. З. Р. дължимото му се трудово възнаграждение за м. март 2019 година в размер на 379,17 лв., с краен срок на изпълнение 23.12.2020 г. Безспорно е и това, че при последваща проверка от същите контролни органи е констатирано, че това предписание не е било изпълнено от страна на работодателя. В хода на развитото се административно-наказателно производство обаче, както вече бе посочено по-горе, представляващият кооперацията-жалбоподател е представил Запорно съобщение изх. № С200007-026-0042267/10.09.2020 г., издадено от старши публичен изпълнител на ТД на НАП В. Търново, офис Габрово, издадено на основание чл. 204, чл. 232, ал. 5 от ДОПК; Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение на чл. 232, ал. 5 от ДОПК изх. № С200007-026-0042272/10.09.2020 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С200007-022-0060636/10.09.2020 г., като от посоченото постановление е видно, че на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 204 във вр. с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК на ПК „Помогни си сам“ с. Б., общ. Севлиево е бил наложен запор върху средствата. В писмените си обяснения

представляващата кооперацията е заявила, че предписанията, дадени на кооперацията в посочения по-горе протокол, не са били изпълнени поради наложен заповор на касата от НАП.

Съгласно чл. 128, ал. 1, т. 2 от КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В случая е налице неизпълнение от страна на ПК „Помогни си сам“ с. Б. на това задължение по отношение на няколко работника в кооперацията, което е обосновоало и издаването на задължителни предписания по чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ, обективирани в протокол изх. № ПР2032604/26.11.2020 г. Функцията на предписанието е да се преустанови констатираното нарушение на трудовото законодателство, а основната му цел е трудовите възнаграждения за положения труд да бъдат изплатени. Това е основната цел и на образуването на административнонаказателно производство в случай на неизпълнение на задължително предписание с такова съдържание. Съдът намира, че да се приеме за достатъчно единствено санкционирането, без това да има за целен резултат и изплащане на трудовите възнаграждения, не кореспондира с целите по чл. 12 от ЗАНН. От събраните в хода на административно-наказателното, а и в съдебното производство доказателства по безспорен и несъмнен начин се установява, че с посоченото по - горе Постановление за налагане на обезпечителни мерки на кооперацията-жалбоподател, считано от 10.09.2020 г. е бил наложен заповор върху сметките на същата. В постановлението изрично е посочена разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 7 от ДОПК, с която се въвежда изрична забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, в случая паричните средства на кооперацията, както е посочена и отговорността по чл. 211, ал. 1 от ДОПК. Не без значение е и обстоятелството, че за разпореждане със заповорирана вещь е предвидена и наказателна отговорност по чл. 217, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК.

Предвид изложеното до тук съдът е на становище, че работодателят е бил в състояние на обективна невъзможност да изпълни издаденото му задължително предписание, което води до отпадане на административно-наказателната му отговорност. Не на последно място следва да се отбележи, че в процесния случай налагането на санкция не би довело и до целения с предписанието, респективно с издаването на НП, резултат – да се изплатят възнагражденията, като от друга страна неплащането на санкцията по посочените по – горе обективни причини, единствено би утежило финансовото положение на кооперацията с нови публични задължения. В този смисъл съдът споделя становището на процесуалния представител на кооперацията-жалбоподател, че нито специалната, нито генералната превенция биха могли да бъдат постигнати с налагането на санкция на кооперацията.

Въз основа на гореизложеното, съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което следва да се отмени.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя към съда се отправя искане, тъй като доверителят му е материално затруднен и го представлява безвъзмездно, да му бъде присъден адвокатски хонорар в предвидения от закона минимум. С оглед изхода на делото в съответствие с разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на процесуалния представител на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 300.00 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 07-001493 от 22.07.2021 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово, с което на ПК „Помогни си сам”, ЕИК 817039873, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Севлиево, в качеството му на работодател, за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 и на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда е наложено наказание имуществена санкция в размер на 1 500.00лв. /хиляда и петстотин/ лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово да заплати на адвокат В. А.. П. от Адвокатска колегия - Габрово - процесуален представител на ПК „Помогни си сам” с. Б., общ. Севлиево, адвокатско възнаграждение в размер на 300.00лв. /триста/ лева на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____